

[Johs. Christiansen.]

Og her, just her, paakalder jeg da det fordomsfrie Syn paa Spørgsmaalet om det Maal, Danmark i Almindelighed maa anlægge for de værnepligtiges Uddannelse. Vil man tage samtlige militær-tekniske Erfaringer ind i sine Overvejelser, og vil man erkende Landets sande Stilling, maalt med den krigsmilitære Alens Muligheder, maa man efter mit bedste Skøn komme til følgende Hovedresultater: For det første: Danmark kan ikke forsvare sig mod de Ødelæggelsesvaaben, som en eventuel Angriber raader over; for det andet: et militært Beredskab har krigsmæssig set derfor kun Mening i Forbindelse med UN's Planer om internationale Fredsstyrker; og for det tredje: hvad vi skal have her ud over, bør indskrænkes til det Minimum, der bestemmes af vore Forpligtelser til som selvstændig Nation at holde Orden ved vor Grænse og i vore Farvande, det vil sige Forpligtelser af rent bevogetningsmæssig Art.

Det er ud fra Betragtninger som disse, at Det radikale Venstre gaar ind for en nedsat Tjenestetid for de værnepligtige. Med de Undtagelser, jeg allerede har redegjort for, vil Tjenestetiden foreløbig kunne nedsættes i det mindste til 9 Maaneder, idet jeg tilføjer, at vi i Forsvarskommissionen uden Tvivl agter at gaa ind for en endnu lavere Tjenestetid i Spørgsmaalet om vort kommende Militærberedskab.

Nu stiller Forholdene sig desværre saadan, at det indtil videre kun bliver et mindre Antal af de indkaldte, der kan komme ind under Kravet om en 9 Maaneders Tjenestetid, idet man foreløbig maa se bort fra det Mandskab, der stilles til Raadighed for særlige Opgaver. Men vi ser saadan paa det, at Begyndelsen til en efter danske Forhold rimeligere afpasset Tjenestetid bør gøres og gøres nu. Vi ønsker denne Begyndelse gjort bl. a. ogsaa for Princippet Skyld, og jeg beklager meget, at vore Ønsker i saa Henseende ikke fuldt ud har kunnet trænge igennem under de allerede førte Forhandlinger.

Ud over disse mere principielle Betragtninger vil jeg yderligere gerne bemærke: Ser vi paa det foreliggende Forslag, sammenholdt med Bemyndigelseslovens øvrige Bestemmelser, som det jo er Hensigten at søge forlænget Finansaaret ud, forekommer

der her Ting, som efter vor Opfattelse paakalder Nødvendigheden af nærmere Overvejelse.

Der er for det første Spørgsmaalet om Antallet af Befalingsmænd. Det hævdes stadig af de militære sagkyndige, at Mangelen paa Befalingsmænd er stor, og at bl. a. dette er en Grund til, at værnepligtiges Uddannelsesetid ikke kan afkortes synderligt. Med Hensyn til denne Uddannelse ved jeg nu ikke rigtig, hvor afgørende Vægt der lægges paa visse Discipliner. Ofres der f. Eks. ikke uforholdsmæssig megen Tid paa det, man kalder militær Anstand, paa Eksercits o. lign.? Om en Soldat er i Stand til at hilse mere eller mindre korrekt, berører dog vist ikke i væsentlig Grad hans rent soldatermæssige Værdi. Men der er ogsaa et andet Forhold, der kræver nærmere Belysning. Jeg saa forleden i et Referat i Aarhuspressen, at Hjemmeværnsforeningernes Region II har faaet stillet ikke mindre end 25 af Hærens Befalingsmænd til Raadighed som Instruktører, og vil i den Anledning gerne spørge: Udfører disse Befalingsmænd til Stadighed deres Instruktionsvirksomhed i Hjemmeværnsforeningerne uden for deres egentlige militære Tjenestetid? Kan det i bekræftende Fald antages, at de desuagtet er lige saa vel oplagte og omsorgsfulde under Udøvelsen af deres rent tjenstlige Funktioner? Og endelig: Hvor stort er det samlede Tal paa Befalingsmænd, som Hæren paa denne Maade stiller til Raadighed for Hjemmeværnsforeningerne?

At jeg ønsker disse Spørgsmaal besvaret, behøves der formentlig næppe nogen nærmere Begrundelse for. Hvis Mangelen paa Befalingsmænd er saa alvorlig, som det siges, ser jeg nemlig ikke rettere, end at de Befalingsmænd, Hæren har, maa anvendes inden for de Rammer, som Hensynet til de værnepligtiges Uddannelse afstikker. Det er saa ligetil.

Der er et andet Forhold, vi maa se at faa klaret i Forbindelse med Bemyndigelsesloven. Det er et Spørgsmaal om Øvelsespladser, Skydebaner og militære Anlæg i det hele taget. Gennem Dagspressen og paa anden Maade fremkommer med visse Mellemrum Beretninger om, hvordan man fra Militærets Side snart her snart der er paa Færde for at forberede Inddragelsen af større eller mindre Jordarealer til saadanne